

**BOLYAI ANYANYELVI CSAPATVERSENY
KÖRZETI FORDULÓ, 2015. NOVEMBER 6.
MEGOLDÓKULCS és JAVÍTÁSI ÚTMUTATÓ**

	3. osztály	4. osztály	5. osztály		6. osztály	7. osztály	8. osztály	
1.	A C E	B	A	1.	A	B	B	1.
2.	C D	B C E	A	2.	E	E	B E	2.
3.	D	B C E	A B C D	3.	B	B	D	3.
4.	E	E	E	4.	A D	A D	C	4.
5.	E	C D	A D	5.	C E	A E	A B E	5.
6.	B C D E	E	A B C E	6.	A E	B C E	A B C	6.
7.	A C E	D	D	7.	A B C D E	A B C D E	A B C E	7.
8.	A E	A B C D E	A B C D E	8.	A B C D E	C D E	A B C D E	8.
9.	A	E	B	9.	B C E	C	B	9.
10.	B D	E	B E	10.	D	<i>törölve</i>	B E	10.
11.	A C	A D	A C D	11.	B D E	A C D	A B E	11.
12.	B D E	B	C E	12.	C D E	A B D E	A B C E	12.
13.	E	B E	A B C D	13.	A B E	A E	A B* C	13.
Max.	182+16 pont	180+16 pont	187+16 pont	Max.	188+16 pont	172+16 pont	188+16 pont	Max.

* A 8. osztály 13. feladatának (B) pontját töröltük a versenyből, erre a válaszlehetőségre minden csapat egységesen 2 pontot kapott.

Pontozási útmutató a 14. feladathoz (minden évfolyamnak):

A feladatra összesen legfeljebb **16 pont** adható a következőképpen:

- Minden megtalált és kijavított hiba **1 pontot** ér.
- Az így megszerzett pontszámból annyit kell levonni, ahány helyen a versenyzők elmulasztják a szöveg átfogalmazását, illetve ahány esetben nem a megfelelő igéket (6-8. osztályban igéket/névszókat) alakítják át.
- Nem vonunk le pontot, ha rossz helyen „javítanak” bele a szövegbe, azaz helyesírási hibával írnak le egy eredetileg helyesen írt szót.

A következőkben évfolyamonként megadjuk a jó megoldást. A kijavított hibákat **vastagon**, az átfogalmazott szavakat aláhúzással jelöljük. Évfolyamonként néhány további javítási megjegyzést is adunk.

3. osztály:

Lementünk a hetedik pincébe, s egy **csákánnyal kibontottuk** a vakablakot. Ott volt a **csontkürt**. Fogtuk, vittük az udvarra, **belefújtunk** / egyikünk belefújt jó erősen. Megcsendült erre a palota, csengett erdő-mező. Jöttek az arany-szörű paripák. Mindenik nyakában volt egy aranycsengő, **attól** volt az a nagy csendülés. Jöttek a paripák, szebbnél szebbek, tüszköltek, ágaskodtak. De (mi) ügyet sem vetettünk rájuk, mi azt a **girhes csikót vártuk**. Jött az is, jó messzire a többi után. S ahogy az anyóka mondta: mikor a kapu alá ért, farkával **úgy** megsuhintotta a **kapubálványt**, hogy **megrendült** a palota. Megvártuk, **míg** a paripákat bekötik az **istállóba**, aztán bementünk mi is a **táltos** csikóhoz és **megsimogattuk**.

Megjegyzés: A zárójeles *mi* névmás beírása nem elvárás, tehát ennek elmulasztásáért nem kell pontot levonni. Ha az átírás igéit az alanyi-tárgyas ragozás szabálya szerint elvétik (például: *kibontottunk*), az rossz megoldásnak számít, tehát pontlevonással jár.

4. osztály:

Kiszálltunk a szigetre, ottan **lefektültünk** egy cédrusfa alá, **mindjárt el is szenderültünk**, s aludtunk szépen másnap **reggelig**. Ahogy felébredtünk, elindultunk a szigeten. **Először** is a rézerdőbe értünk, ahol rézmadarak énekeltek; onnan az ezüsterdőbe, ott meg ezüstfehér madárkák **daloltak**. Az ezüsterdőből értünk az aranyerdőbe. Ottan aranymadarak énekeltek **olyan szép nótákat**, hogy a **szívünk** felvidult belé. Mentünk tovább, s a virágerdőbe jutottunk, ahol aranyméhek döngicséltek a virágokon. Ennek az erdőnek a közepén állott a sziget **királyának** a palotája. Hétszínű **szivárvány** volt ennek a kapuja, s **annyi** ablak rajta, ahány nap az **esztendőben!** S ím, emberek jöttek elénk, szépen karon **fogtak** (minket/bennünket), s úgy vezettek fel (minket/bennünket) a palotába.

Megjegyzés: Nem megfelelő igealakítás például: *énekelünk*, *felvidultunk* (!), *jöttünk*, *karon fogtuk*. A zárójeles *minket* vagy *bennünket* névmás beírása nem elvárás, tehát ennek elmulasztásáért nem kell pontot levonni.

5. osztály:

Odajöttek hozzánk, **köszöntöttek** minket **illendőképpen**, **mi** leültettük az utasokat, akik már két napja nem ettek. Megesett a **szívünk** szegényeken, de jaj, **mit csináljunk**, csak egy darab **kenyerünk** volt, meg **egyetlen** **báránykánk**. Az a sok **juh** mind a **gazdánké** volt, **azokból** nem **vághattunk** le. **Gondoltuk**, **mi** bizony **levágjuk** az egyetlen **báránykánkat**. **Csakugyan le is vágtuk**, bárhogy is **sajnálunk**, jó paprikást **csináltunk belőle**. Krisztus urunk s Szent Péter jól nekiláttak a paprikásnak, **meg is** ették mind egy falásig, **nekünk** még csak egy **csontot** sem hagytak, pedig **bizony mi** is **szerettünk** volna enni belőle, hiszen **minket** is **gyötört** az éhség. A vacsora után, amikor **elaludtunk**, a vándorok összeszedték a csontokat, és az akolban szétszórták őket...

Megjegyzés: Nem megfelelő igeátalakítás például: *két napja nem ettünk.*

6. osztály:

Mentünk, **mendegéltünk** s **beértünk** egy városba. Itt lakott a király. Volt neki egy szép leánya, akinek **olyan** nagy bánat nehezedett a **szívére**, hogy **senki sem** tudta megnevetetni. A király **kihirdette**, hogy aki a lányát megnevetette, azt **busásan megjutalmazza**. Bezzeg jöttek mindenféle hercegek! De **hiába**. **Felmentünk** hát **mi** is a király elé, s **jelentettük**, hogy **mi** is szerencsét **próbálunk**. Csak üljön ki a kisasszony a tornácra, s majd **mutatunk valamit**. Kiül a királylány, a királyi pár is, **hadd** lássák, **mit tudnak ezek** a / **tudunk mi**, szegény **ágrólszakadtak**. Ekkor **kivettük tarisznyánkból** az egeret s a bogarat, **fújni** **kezdtük** szépen **szóló furulyánkat**, s hát az eger derékon kapta a bogarat, s járták a táncot, csak úgy **porzott** az udvar. Nevetett a leány, hogy csengett a palota!

Megjegyzés: Nem megfelelő ige-/névszóátalakítás például: *a szívünkre; kiültünk a tornácra; hadd lássuk.*

7. osztály:

Fel is **szedelődzködtünk**, **kértünk** egy tarisznya hamuba **sült** pogácsát, **nyakunkba kanyarítottuk** a **szűrünket**, avval **elindultunk**. **Mentünk**, **mendegéltünk** **árkon-bokron** át. A pogácsa már fogytán volt, de csak nem **találtunk** a **kastélyra**. **Mentünk** egy **újabb** hétig, az **utolsó** **pogácsánkat** is **megettük**, még **semmit sem láttunk**. **Szomjasak** is **voltunk**. „Már mit **csináljunk**? Éhen **yesszünk**? Ha ezt **tudjuk**, **el sem indulunk**.” **Találtunk** egy kutat. A **vályúján** ült két fehér galamb.

– No, **mi** most titeket **megeszünk**, mert majd éhen **halunk**!

– Ne **egyetek** meg minket! Inkább **húzzatok** egy veder **vizet**, hogy ihassunk.

Úgy rimánkodtak, hogy nem **ettük** meg őket. A kút **kávájához** **mentünk**, **húztunk** egy vederrel, **magunk** is **jóllaktunk** a hideg **vízzel**. Majd **mentünk** tovább. **Szomjasak** már nem **voltunk**, de a **hasunk** **morgott**, mint egy kutya.

Megjegyzés: Nem megfelelő ige-/névszóátalakítás például: *A vályúján ültünk; rimánkodtunk.*

8. osztály:

(a feladat **15 hibát** tartalmaz; amennyiben egy csapat ezek **mindegyikét** kijavította, azért további **+1 pont** jár)

Mentünk tovább. Az **erdőn túl csakugyan megtaláltuk** a másik öregasszonyt. Elmondta, hogy onnan **nem messzire** lakik egy még **önála** is **öregebb** asszony, **menjünk ahhoz**, avval jól **járunk**. **Elmentünk**, rá is **találtunk** arra az anyókára is. Vénebb volt már az országútnál. **Beköszöntünk**:

– Adjonisten jó napot, **öreganyánk!**

– Adjonisten, kedves **gyermekeim!** Hát **mi járatban vagytok?**

Elmondtuk töviről hegyire, hogy **mi** a fiatalságnak a **vizét** keressük és az aranyszóló pintyökét. De **magunktól nem sokra mennénk**, hát **kérjük** az ő tanácsát. Így szól hozzánk az öreganyó:

– Nagy fába **vágtatok** a **fejszéteket**, **gyermekeim!** De **próbáljátok** meg, hátha **sikeretek lesz**. Ahogy innen **elindultok**, **beértek** egy nagy erdőbe. Annak a közepén **találtok** egy aranyvárat, egy ablaka mindig nyitva van. **Lovatokkal / Lovaitokkal** **ugrassatok** be az ablakon. **Mindjárt** ott **találjátok** Tündérszép Ilonát. **Szakítsátok** ki egy **hajszálat**, **kössétek** be vele az aranyszóló pintyöke csőrét, őt is ott **lelitek** egy aranykalitkában.

Megjegyzés: Nem megfelelő ige-/névszóátalakítás például: *... annyit értettünk az ő dolgához; nagy fába vágunk a fejszénket.*